

»Tæppe 7«

Panel nr.	Syet til minde om	Født	Død
49	Panel til 9 mennesker		
50	Halldor	1960	1995
51	Fælles Panel 1996		
52	Kim	1958	1993
53	Morten Wedderkopp	1961	1995
54	Benny "Bomstærk" Hansen	1954	1993
55	Brian Dahl Pedersen	1959	1994
56	Danse Jan		

049	050	051	052
053	054	056	
	055		

The figure on the left of the panel is "ANUBIS", the ancient Egyptian god of the dead, later overtaken by Osiris. Anubis weighed the heart of the dead to find out if they should go to the 'Afterlife' or to the 'Enter of the dead'.

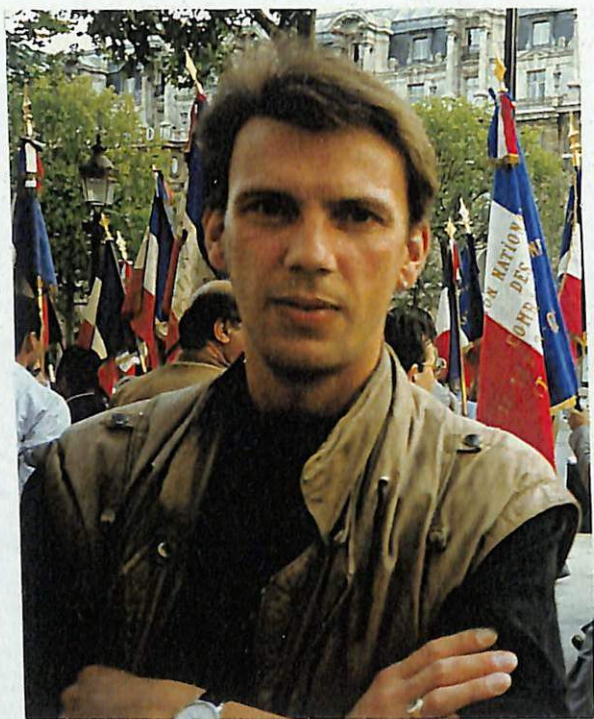
The Hieroglyphs in the top right-hand corner spell out the 9 names of the friends I have made this panel for and who I miss.

Figuren på panelets ventre side er "ANUBIS", dødens gud i antikkens egypten, senere overtaget af Osiris. Anubis vejede de dødes hjerte til at finde ud af om de skulle gå til "efterlivet" eller til "dødens æder".

Hieroglyferne i det øverste højre hjørne er navnerne på de 9 venner som jeg har lavet dette panel for og hvem jeg savner.

Steve Rotherforth.

Halldór.

★ 20 - 12 - 1960

† 21 - 7 - 1995

Halldór var født og opvokset på Island.
Men han valgte at leve i Danmark og
blev dansker, selv om han gennem livet
bevarede det islandske særpræg.
Halldór elskede lys og gennem hele
livet tændte han lys for enhver og
ved enhver lejlighed. Både i glæde
og sorg. Derfor er intet os mere natu-
rligt nu, end at tænde et lys for ham.

Kæresten Per
Pers familie,
de nærmeste venner.

*På en kirkegård så jeg en sten, der hverken bar ordene Nåde, Fred eller Tak,
men inskriptionen: Længsel.*

*Den døde gik ud af sit navn og rakte det ind i den blæsende verden.
hvem er det nu der længes?*

Blodet er helligt og tilhører Gud.

Hvad tilhører os?

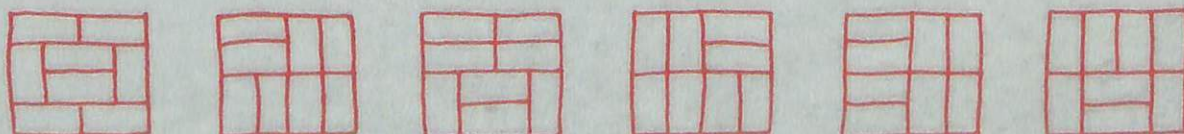
*En frakke, lidt mønter, en ligning, der aldrig går op,
men regnes igennem igen og igen i denne forseglede indskrift.*

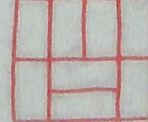
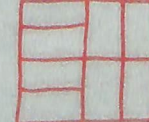
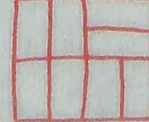
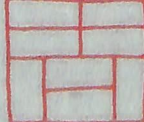
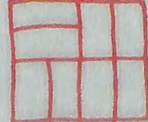
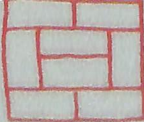
Søren Ulrik Thomsen

Fælles med the NAMES PROJECT U.S.A., er ideen med at sy et fælles panel inden i tæppet. Mennesker der ikke har lyst til at sy et individuelt panel kan give deres bidrag til NAVNEPROJEKTET ved at minde et menneskes død af AIDS.

Fra: Københavns Rådhus lørdag den 22. juni 1996

Steve Rotherforth
Formand for Navneprojektet

KIM 1958 - 1993.

Altid sød, glad, posetiv, hjælpsom, lyttende, sjov, troede aldrig dårligt om andre, kunne tilgive, ikke bange for at vise sine følelser, man kunne betro ham alt, og samtidig vide at det ikke kom videre, havde mange venner som var hos ham og hjalp ham til det sidste, han var dygtig til sit arbejde, der ligeledes hjalp ham til det sidste.

Man kunne aldrig mærke på Kim, hvor syg han var og han var aldrig bitter på sin sygdom.

Syg siden 1986. Kim gjorde hvad han havde lyst til, og levede livet til det sidste.

Da hans ven blev syg brugte Kim alle sine kræfter på ham og fortrængte sin egen sygdom.

Da vennen døde gik det utroligt hurtigt, med at Kim blev rigtig syg. Kim døde seks måneder efter sin ven.

For alle os der kendte Kim vil han altid være elsket og savnet og aldrig blive glemt.

Kære Kim.

Vi har lavet dette mindetæppe, fordi vi aldrig vil glemme dig og altid vil savne dig.

Christina og Lolita.

Citat fra Anne Dorte Michelsen " Elskerindenshave "

" Sov lille du "

Sov lille du
til du ser
dine drømmes millioner snefnug
der daler gennem hjertet
sov lille engel
mit lys sender
alle mine kys
med dig
på vej
til det sted hvor du skal hen - min ven - der hvor du
skal hen.
For ingen hånd kan skærme dig som min
min søde lille stjerne
Jeg er din
og ingen ven ku' være mere tro
nu våger jeg for dig
så fald til ro
Ja, fald til ro.

Morten
Wedderkopp
1961-1995

At skrive, at Morten var lykkelig, er lige så forkert,
som at skrive, at Morten var ul lykkelig.

Hans liv var uden de faste kasser og rammer, som er
forudsætningen for, at vi mennesker får ro.

En evig søgen og stræben efter mening, indhold og
ærlighed gav ham et hudløst indblik i sin sjæls inderste
afkroge.

Nogle gange tog han en pause. Med alkohol, med sex,
med kærlighed, med stoffer, med musik, med arbejde - men
det var jo kun en flugt fra den dybere årsag, formålet
med livet.

Selvfulgtelig fandt Morten ikke meningen med livet. Eller
er meningen blot, at vi skal søge sandheden?

Det er ikke forkert at skrive, at Morten havde
forudsætningen for at være lykkelig.

Kærlig hilsen Mads Wedderkopp / Tøppe: Inge Wedderkopp

Kære Benny

**Sig ikke farvel,
Men på gensyn**

En forårs dag i april 1993. Du skulle til kontrol på sygehuset og havde taget mig med som så ofte før, du syntes det var rart have en at tale med når du havde været inde hos lægen. Det var jo næsten altid en nedslående besked, for der var jo ingen tegn på helbredelse. Vi kørte som så ofte før en tur på Langelinie hvor vi købte en is og sad og kiggede ud over vandet, mens vi drøftede hele verdenssituationen, vi talte blandt andet om de meget smukke tæpper som pårørende havde syet til minde om deres kære de havde mistet og som var døde af aids. Jeg sagde at jeg da gerne ville sy et tæppe til dig, når den tid kom, vi troede jo der var lang tid til, men du forlod os samme år d. 19 december.

Du blev dog meget glad og ivrig da jeg spurgte dig og du ville meget gerne selv være med til at bestemme hvordan det skulle se ud og det syntes jeg var meget dejligt, for der var jo stil over dig, der skulle være noget på tæppet som havde relation til det liv du havde levet og du havde virkelig oplevet meget, du sagde selv at du ikke havde noget til gode, det gjorde det lidt lettere for mig da jeg ca. ½ år efter din død skulle ud at købe stof og i gang med at sy, og jeg er sikker på du sidder deroppe på en lille sky og er rævestolt over tæppet, men inden jeg fortæller mere om det, vil jeg mindes vores sidste store oplevelser sammen. Du havde altid ønsket dig at komme til Cliff Richard koncert, og det var så heldigt at han 5 uger før din død spillede i Valby hallen, så vi nåede det, og det var en meget stor oplevelse for dig og også selvfølgelig for os andre. Det kostede dig 3 dage på langs, men du syntes det var det hele værd. Benny, tak for endnu en skøn oplevelse, vi havde jo sunget og danset så ofte til hans melodier.

" WILL MEET AGAIN " med Vera Lynn, er skrevet med sølv, der skulle være stil over vores ynglingsmelodi, som vi blandt andet spillede flere gange den aften du fortalte mig du var hivsmittet og skulle dø lige med det samme, men melodien blev den rene nostalgi for os, når vi sad og hyggede med en flaske " Chablis " årgang 1984, det var tider og stunder jeg aldrig glemmer.

" Dine vandhaner " som altid skinnede om kap med solen.

" Din tjeneruniform m/ håndstykket din butterfly, din vinåbner, din øloplukker, minder fra vores arbejde.

" En buket gladiolus " på bordet, en af dine ynglingsblomster.

" Den gule sol " symboliserer din store optimisme og dit næsten altid gode humør.

" Den blå satinsløjfe " som jeg syede til dig da du skulle spille cirkusdirektør i teaterforestillingen " Viljen ". Du nåede desværre kun at have den på den ene gang til premieren så blev du for syg til at være med mere, men du var nu god.

" Faust " katten ja, den har fået en meget stor plads på tæppet, for den betød alt for dig, den kunne du betro alt, og den svarede næsten aldrig når den bare fik sine rejer, dem elskede den. Faust var en meget stor trøst for dig når du havde det svært.

" Den lille bamse med den røde næse ". Ja Benny, vi havde jo talt om at jeg ville ringe til din mor og far og spørge om de ville være med på tæppet og det ville de meget gerne og det blev så denne bamse din ynglings. Men den skulle altså have rød næse og det fik den så.

" Det store flotte røde hjerte " med ord som kun en mors og fars store kærlighed til deres søn kan siges så kærligt og varmt som det er gjort her. En søn de elskede og mistede alt for tidligt.

Benny, jeg er meget glad for at jeg lærte dine forældre at kende vi har fået et varmt og godt venskab, og jeg vil gerne sige både Oda og Villy tusind tak for at I ville dele alle mine sorger glæder og oplevelser sammen med mig, Benny og mig havde mange sjove oplevelser som gode venner jo altid har. Det har betydet meget for mig at I er mine gode venner, nu kan vi så sammen mindes dig på en dejlig måde. Tak til Oda og Villy.

Jeg vil gerne her rette en meget stor tak til Bjarne Larsen, Haslev for hans uvuerlige hjælp hans kreativitet, og for de mange dage og timer han har brugt sammen med mig for at gøre dit tæppe så smukt som muligt, vi er selv meget stolte af vores arbejde, og du sidder sikkert deroppe på din lyserøde sky og er lige så stolt. Du gjorde det jo lidt lettere for os at sy fordi du hele tiden var med i både tanker og ideer og uden Bjarnes hjælp havde det virkelig voldt mig problemer, men hvem har også sagt det skulle være nemt. Tak til Bjarne.

Til sidst, men ikke mindst, den store hvide toiletrulle på tæppet med de ord jeg har skrevet derpå, der fortæller hvor meget du betød for mig som ven kammerat og fortrolig, det er så sandt som det er skrevet. Vi lærte hinanden at kende i 1986, Det er godt nok ikke mange år, men vi forstod at bruge dem og få det mest mulige ud af tiden og det er det der betyder noget her i livet, et meget dejligt venskab.

Det har taget sin tid at skrive dette brev, og meget svært, for det måtte ikke være for blødsødent, du hadede fedterøveri og ih, og åh, hvor er du altså sød, men, men jeg tror du sidder oppe på din lille sky nu og smågriner og tænker at nu blev " madammen " sku' da endelig færdig med det brev. Ja, ja Benny jeg savner sku' alle vores små hyggestunder og dit " mobberi " ?

Tak Benny for et dejligt og festligt venskab.

De kærligste hilsener
og tanker
Grete

BRIAN DAHL PEDERSEN
Født i København d. 29. maj 1959
Død 15. december 1994

Vi flyttede til Jylland i 1960, hvor Brian voksede op sammen med sine 2 andre søskende. Han gik i skole i Hasle og Hinnerup. Efter endt Realeksamen rejste Brian et år til USA på High School i Idaho.

Da han vendte hjem igen, tog han studentereksamen på Århus Akademi og derefter gik turen til militæret. Derefter tog han på Guide skole og rejste så til Kreta og Grand Canaria. Så blev det til en tur hos SAS som steward og til Pan Am som tolk.

Brian var en glad, positiv og meget udadvendt person, fyldt med stor humoristisk sans og altid parat til at hjælpe andre, hvilket vi har fået bekræftet af mange i hans store venneskare.

Brians lillebror Kell, kom i kørestol som 8 årig og op gennem årene var Brian altid på pletten, når det drejede sig om Kell. Selv da han flyttede hjemmefra, var der ikke en dag, hvor han ikke lod høre fra sig, dette uanset hvor i verden han befandt sig.

Han arbejdede en tid på AIDS linien og Dagbladet Børsen. Men da kræfterne begyndte at svigte, tog han job hos en dansegruppe som PR mand samt holdt foredrag på Hospitaler og skoler. Han medvirkede i filmen ET MINDE FOR LIVET, udarbejdet af Sundhedsstyrelsen, for som Brian sagde; kan jeg være med til at hjælpe 1 eller 2 mennesker, har jeg da gjort lidt.

Brian tilbragte sin sidste tid hjemme hos os (fra sin 35 års fødselsdag og til sin død i december) hvor han selv tilrettelagde alt med et smil. Hans største bekymring var, hvordan vi som forældre ville komme videre når han ikke var mere. Det har hjulpet os meget, at han selv var så åben om alt, for som han selv sagde; det er ikke længden af livet, men at leve livet intenst, mens man har det – og jeg har været så heldig at have en god familie og mange gode venner – så jeg har oplevet mere end en på 70–80 år.

Som forældre er det en stor sorg at miste et barn uanset alder, men Brian ønskede at få fred. Det er ikke det at man skal herfra, men måden man kommer herfra på, tryk og kærlighed er en væsentlig ting i den svære tid. Men vi lovede han at gøre som soluret –Tæl Kun De Lyse Timer–.

Savnet er utrolig stort og man kommer aldrig over det, men vi er meget glade for de mange af hans venner som stadig holder kontakt til os – det vil vi gerne sige dem stor tak for –.

Tomheden og savnet i vore hjerter, er der ingen der kan hjælpe med – men de mange dejlige stunder med vores søn – kan vi dog mindes og glædes over.

Brian vor dejlige søn, vi elskede dig utrolig højt og du vil altid være i vore hjerter.

Tak for alt

Mor & Far.

Lidt om tæppet til Danse Jan-

I efteråret 1995 besøgte jeg Jan's forældre og fortalte dem mine tanker, om at lave et tæppe til Jan. Tæppet skulle være færdigt til Europride '96, hvor der skulle være en stor udstilling af navnetæpper fra hele verden.

Jan fortjente et tæppe og jeg ved at han ville have haft de samme tanker.

Det var kun ca. et år siden Jan døde - og jeg var klar over at det ville være svært for Ruth og Per.

Vi snakkede om at de altid kunne lave deres eget tæppe når de følte sig parate.

Det blev en meget bevæget eftermiddag, hvor vi fik snakket, mindedes, grint og grædt sammen. Ruth og Per blev glade for initiativet, og de besøgte Kafe Knud for at se de nuværende danske tæpper.

I løbet af en måned samledes vi femten venner til Jan. Vi brugte et par måneder til at arbejde på vore ideer til et tæppe, der kunne udtrykke alle de oplevelser vi havde haft med ham. Vi mødtes fast een gang om måneden efter at være gået i mindre sygrupper. Processen gik hurtigt efter at vi havde fundet ud af hvordan Jan's tæppe skulle se ud og vi nåede at blive færdige to uger inden udstillingen.

Tæppet blev som Jan - foranderligt, i bevægelse, fyldt med kreativitet, stemningsfuldt og fuld af teater. Alle femten har bidraget til eet eller flere af motiverne på rektanklerne. De har en historie eller er et symbol på ting som Jan kunne lide. Rektanklerne kan tages af og nye motiver kan komme til.

Med kærlig hilsen til Danse Jan fra Jens Roed

og...

Anne-Claire, Lasse, Mikala, Carina, Pedro, Susanne, Allan, Dennie, Bjarne, Lene, Thomas, Lisbeth, Oliver og Nerea.

Kære Jan...

"At mindes er en form for at mødes"

Kærlig hilsen Susanne

"Råbte og skreg og grinede og var evigt på nakken af hinanden. Hårdt var det, men med et sjældent nærvær. Der var aldrig noget der var lige meget.

Christianhavns kanal ved nattetide med kold rødvin efter Strindbergs...

Grineflip på Pan med Louise. Du fyldte dansegulvet - jeg ryddede det. -Og kan du huske da vi ved nattetide kørte på den franske riviera, med 160 i timen i åben porsche, og du havde lige sat håret. Krukke !!!"

Kærligst Lasse

(fortsætter)

**"Tak fordi du spørger i mit sind.
Jeg ved du er her et eller andet sted.
Vi ses."**

Lene Ø.

"Danse Jan.

Menneske Jan.

Varme - styrke - skrøbelighed - mod - humor - kreativitet -

Kærlighed og varm the i mit franske landkøkken.

Kan du huske natbussen - klokken var lort, men vi var ligeglade.

Savner dig Ven ! "

Din Oliver

"Jeg var heldig at kende dig fra flere sider af livet - og i de sidste år inden du døde blev det et meget personligt og varmt venskab.

Du er tit i mine tanker med alle de skøre og sjove ting vi har lavet sammen i dansen, privat og på vor studierejse i NewYork."

Jens